Opravdu si ještě někdo myslí, že na světě existuje demokracie?

zvedavec.news/komentare/2024/09/10236-opravdu-si-jeste-nekdo-mysli-ze-na-svete-existuje-demokracie.htm

Igor Malcev

30.9.2024 Komentáře Témata: Demokracie, Cenzura 1018 slov

Mám rád populismus a populisty. Už jen proto, že populismus je právě ta demokracie, kterou státní „demokraté“ nemají rádi. Zbývá definovat, co je to „demokracie“, a to je v dnešní době největší problém. Protože dnes už neexistují pojmy, kterým by se dalo věřit. Dnes znamenají zpravidla svůj opak.

V Americe existuje strana, která si říká Demokratická strana. Stačí si v paměti prolistovat vše, co tato strana dělá uvnitř země nebo na vnějším obzoru, aby člověk pocítil jistý rozpor mezi názvem a pocity, které nám dává ve skutečnosti (jak říkával velký demokrat Lenin).

Tady v Německu už vymysleli pojmy „pravicový populismus“ a „levicový populismus“, jen aby umlčeli všechny kritiky vládnoucí koalice, která je ovšem naprosto demokratická.

Zatímco je veřejnost krmena kecy o demokracii, nejdemokratičtější Francie před zraky všech voličů vymýšlí systém, podle něhož jsou ty politické síly, které v demokratické volební proceduře získají nejvíce hlasů, technicky vyloučeny z nastávající moci a dokonce i z možnosti vytvářet koalice.

Ale počkat, vždyť jsme celý život žili v přesvědčení, že demokracie je vláda většiny. Tak jak je to s Marine Le Penovou, ztratil jsem nit?

Němci ji naopak neztratili. Nejprve „staré“ a velmi demokratické strany, některé z nich dokonce docela socialistické (které stále nenávidí socialistickou republiku NDR), dlouho tvrdily, že stranu Alternativa pro Německo (AfD) volí jen rasisté a nacisté, a navrhovaly vyloučit 15 % voličů ze seznamu živých. Když strana

začala v některých spolkových zemích sbírat až 33 %, nadále ignorovala vůli již třetiny obyvatel spolkových zemí jako „špatnou“ a „nedemokratickou“. A hlavně zcela zakázali svým stranickým buňkám jakýkoli kontakt se stranou AfD.

A když tato strana vyhrála volby a vládní strany šly se skandálními výsledky dolů a některé z nich nepřekročily ani pětiprocentní hranici, přišly s plánem, jak stranu 32 procent zcela vyloučit z rozhodování v místních parlamentech a z účasti ve vládách. Čistě schéma vymyšlené právě ve Francii.

I když s největší pravděpodobností jde o dílo některých washingtonských think-tanků. Protože už na úrovni mateřské školky jsme byli přesvědčeni, že jediným zdrojem demokracie a jejím strážcem na světě jsou USA. Právě zde se vytvářejí kritéria pro budování demokracie v jiných zemích, městech a obcích.

Hlavním požadavkem, který USA vždy kladou ostatním zemím, je systém více stran, který by měl být všude, i ve venkovské osadě Bolšije Žerebcy v Moskevské oblasti.

A s tím je těžké nesouhlasit. Ale z nějakého důvodu v samotných USA existují pouze dvě stálé strany a země směřuje k systému jedné strany. Pokud dnes zvítězí Demokratická strana, nebude už nikdy u moci druhá strana. Vše už bylo za tímto účelem vytvořeno – tisk jedné strany, přísná liberální (demokratická) cenzura v masmédiích a na sociálních sítích i v internetových vyhledávačích, stejně jako návrat k praxi pokusů o atentát na politické soupeře s různou mírou úspěšnosti.

Samotný průběh nejdemokratičtějších voleb na světě navíc nevyvolává ještě více otázek, ale stále více odpovědí – že to s demokracií nemá vůbec nic společného. Nikdo se dnes nesnaží zamlčovat, že na hlasech obyvatel přímo nezáleží a volby koná skupina 538 soudruhů (Electoral College). Je to úžasně demokratický systém. Jediné, čeho se obávám, je, že pokud nějaká

země pod přátelským dohledem USA přijme systém nepřímých voleb podobný tomu americkému, bude v rekordně krátkém čase vybombardována pro nedostatek demokracie. Jak už to tak bývá, když Spojené státy šíří po světě všechno světlé a dobré.

Mnozí se dnes domnívají, že dekonstrukce demokratických institucí v Evropě začala během pandemie covid-19: omezení práva na shromažďování, pohyb, podnikání, tvrdá cenzura médií, potlačování disidentů, převaha politických rozhodnutí nad lékařskými, likvidace práv části obyvatelstva. A tak dále.

No ano: je to tak nějak na očích a nikdo nezapomněl na titulek v novinách Welt: „Ungeimpft sind Unsere Ungluck“ – „*Neočkovaní jsou naše neštěstí*“ – který zcela kopíroval známé nacistické heslo „*Židé jsou naše neštěstí*“.

Lidé s delší pamětí si však pamatují, že nejkolosálnější změny v západní demokracii jako fungujícím systému nastaly hned po pádu Dvojčat, kdy byl okamžitě zaveden zákon USA Patriot Act.

Tehdy bylo pod tlakem vlády USA zcela zničeno listovní tajemství, svoboda názorů, právo na soukromí, právo na právní ochranu, svoboda pohybu financí a informací, ale objevily se neomezené pravomoci zpravodajských služeb, přeshraniční elektronické sledování komunikačních kanálů atd.

Již během pandemie byly zbytky obecných znaků demokracie dotvářeny.

Souběžně s těmito „občanskými“ představami o demokracii se v EU jako společenství států demontovaly i demokratické principy mezistátních vztahů.

Dva profesoři, kteří na principech EU pracovali, si před patnácti lety s hrůzou uvědomili, že se to bude vyvíjet podle totalitního scénáře. Zděšeni tím, co způsobili, dali výpověď, uprchli domů do Německa a

zorganizovali euroskeptickou stranu AfD – tutéž stranu, která je od té doby označována za rasistickou, krajně pravicovou a přirovnávána k Hitlerovi.

To je nyní hlavní narativ nové evropské demokracie – jakmile si někdo všimne její proměny v totalitní strukturu, okamžitě se z něj stane Hitler a tak trochu i Goring.

Profesoři a vědci jako Tilo Sarrazin, kteří upozorňují na nebezpečí masové islámské migrace (import antisemitismu, nemožnost integrace, vlna násilí, úder svobodě žen), se stávají rasisty a nepřáteli státu a jsou na desetiletí zakázáni.

Nikdo v Bruselu také není zodpovědný za rozhodnutí v oblasti energetické politiky, která vedou k destrukci národních ekonomik, ale ten, kdo byl proti, se stal krajně pravicovým a opět Hitlerem.

A když se pak malá skupina eurobyrokratů snaží tímto způsobem řídit všechny státy EU, naráží na odpor národních elit.

Pak se EU jednoduše snaží zavést novou demokratickou normu v samotné EU – nebrat v úvahu hlasy zemí, které hlasují proti určitým opatřením. Ačkoli dříve bylo k závažným rozhodnutím zapotřebí stoprocentního souhlasu všech členských států. Nyní se na špatné hlasy jednoduše nebude brát zřetel. A pak je v zákulisí jednoduše potrestat rubly. Jako tomu bylo v případě Polska, Maďarska, Slovenska atd.

Jak řekl jeden americký spisovatel: „Mlhovina MG se od nás vzdaluje rychlostí 299 milionů metrů za sekundu a mezitím se najdou idioti, kteří věří, že pokrok neexistuje“.

Když se tedy dívám na to, co se děje s demokracií, velmi se divím, že ještě existují idioti, kteří si myslí, že demokracie vůbec někde na světě existuje.

Неужели кто-то еще думает, что в мире есть демократия vyšel 24.9.2024 na Взгляд. Překlad v ceně 459 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 38)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

4 příspěvků
(4 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF